[2019] 12 எஸ்.சி.ஆர். 516

பஞ்சாப் அர்பன் பிளானிங் அண்ட் டெவெலெப்மென்ட் அத்தாரிட்டி(தற்போது GLADA)

எதிர்

வித்யா சேட்டால்

(சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண். 4272/2015)

2019–ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 16–ஆம் தேதி

முன்னிலை:

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என். வி. ரமணா,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சாந்தநாகௌதர்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் ரஸ்தோகி.

1986–ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் – பிரிவுகள்.2 (1) (d)–(g) 2 (1)(o) – இன் சட்டப் பொருள் விளக்கம் – ஹுடா எதிர் சுனிதா– என்ற வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் விதித்த தீர்வுச்சட்டம், தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் (என். சி. டி. ஆர். சி) ஹுடா செய்த "பல்வகைக் கட்டணங்கள்" மற்றும் "நீட்டிப்புக் கட்டணங்கள்" ஆகியவற்றின் கோரிக்கையின் பின்னணியில் உள்ள சட்டபூர்வமான தன்மையை தீர்க்க அதிகார வரம்பு இல்லை என்று கூறியது, அதே சட்டரீதியான கடமையாக இருப்பதால், "சேவையில் குறைபாடு" என்று தகுதிபடுத்த முடியாது. – செல்லுபடியாகும் தன்மை – தீர்ப்புரைக்கப்பட்டது: கட்டணங்கள் போன்ற சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள், ஒரு குறிப்பிட்ட உறவிலிருந்து எழும் –

இத்தகைய சட்டப்பூர்வ நிலுவைகள், அதிகார அமைப்பால் வழங்கப்பட்ட ஒரு சிறப்புரிமைக்கு அல்லது செய்யப்பட்ட சேவைக்கு ஈடாக விதிக்கப்படலாம் –பொதுவான சுமைகளுக்கான வரி போன்ற வரிவிதிப்புகள் உள்ளன, தீர்வை போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக நிலுவைத் தொகைகள் உள்ளன, மேலும் வழங்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சேவைக்கு பதிலாக நிலுவைத் தொகைகள் உள்ளன–அனைத்து சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகளும் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு இணங்காது – பொதுவான சுமையின் ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவோ விதிக்கப்படும் வரி மற்றும் தீர்வை போன்ற பரிவர்த்தனைகள் பொதுவாக நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றதாக இருக்காது – இருப்பினும், வழங்கப்பட்ட சேவைக்கு பதிலாக விதிக்கப்படும் அந்த சட்டரீதியான கட்டணங்கள், வழக்கமான போக்கில் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கலாம், 'சேவையில் குறைபாடு' போன்றவை இருந்தால் – மனுதாரர் வழங்கும் சேவையானது 'சேவை' என்ற வரம்பின் கீழ் வருகிறது – "சேவையில் குறைபாடு" எழும் சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகையை விதிப்பதன் செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பான பூசலை, சட்டத்தின் விதிகளின்படி நுகர்வோர் மன்றங்களால் மேற்கொள்ள முடியும்– ஹுடா எதிர் சுனிதா வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்வுமுடிவானது, உச்ச நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகள், சட்டத்தின் நோக்கங்கள் எதையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் வழங்கப்பட்டது மற்றும் – மேற்கூறிய வழக்கில் குறிப்பிடப்பட்ட தீர்வுச்சட்டம் சரியானதல்ல மற்றும்

மறுதளிக்கப்பட்டது – தற்போதைய சிறப்பு அனுமதி மனுக்களை ஒரு மாண்புமிகு இந்திய தலைமை நீதிபதியின் உத்தரவுகளைப் பெற்ற பிறகு தகுதியின் அடிப்படையில் வழக்கை பரிசீலிக்க பொருத்தமான அமர்வு முன் வைக்கப்பட்டது – சட்டங்களின் சட்டப் பொருள் விளக்கம்.

சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் – சொல்லமை வெளிப்பாட்டின் பொருள் 'சேவைகளில் குறைபாடு'– விளக்கப்பட்டது – 1986–ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் – பிரிவு.2 (1) (ஜி) 2 (1)(ஒ).

சட்டங்களின் சட்டப் பொருள் விளக்கம் – பயனுள்ள/தீர்வு சட்டம் – சட்டப் பொருள் விளக்கம் –விவாதிக்கப்பட்டது.

சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் – 'வரி' மற்றும் 'கட்டணங்கள்' போன்ற சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு– தீர்ப்புரைக்கப்பட்டது: வரி என்பது சட்டத்தால் அமல்படுத்தக்கூடிய பொது நோக்கத்திற்காக பொது அதிகார அமைப்பால் கட்டாயமாக விதிக்கப்படுகிறது – வரி செலுத்துபவருக்கும் பொது அதிகார அமைப்பிற்கும் இடையே பரஸ்பர மறுபயன் என்ற எந்த அம்சமும் இல்லை – இருப்பினும், கட்டணங்கள் போன்ற சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட உறவிலிருந்து எழலாம் – அத்தகைய சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் வழங்கப்பட்ட சலுகை அல்லது அதிகார அமைப்பால் வழங்கப்பட்ட சேவைக்கு பரஸ்பர மறுபயன் என வசூலிக்கப்படலாம்.

ஆதார வினாவிற்கு விடையளித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது;

1.1 பயனுள்ள அல்லது தீர்வுக்குரிய சட்டத்திற்கு 'நியாயமான மற்றும் தாராளவாத சட்டப் பொருள் விளக்கம் ' வழங்கப்பட வேண்டும். குறைபாட்டின் பொருள் என்பது எந்தவொரு சேவை அல்லது பொருட்களின் விநியோகத்தின் தரம், தன்மை மற்றும் செயல்திறன் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் தவறு, குறைபாடு, அல்லது தரத்தில் போதாமை, ஒப்பந்தத்தின் மூலம் அல்லது வேறுவிதமாக தரப்பினர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரநிலைகளின் அடிப்படையில் அல்லது நடைமுறையில் உள்ள சட்டத்தால் விதிக்கப்படுகிறது. நுகர்வோர் சட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அடிப்படை சேவை வழங்குநருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையிலான உறவைப் பொறுத்தது. விதிகளுக்குள் 'வேறுவிதமாக' பயன்படுத்துவது சட்டங்கள், துணை விதிகள், விதிகள் மற்றும் வழக்கமான நடைமுறைகள் போன்ற ஒப்பந்தங்களைத் தவிர பிற நிலையான அமைவு மாற்று கருவிகளின் பிற முறைகளை உள்ளடக்கியது. 1986–ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் பிரிவு 2 (1) (o) இன் கீழ் சேவை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரையறை முழுமையானது அல்ல, மாறாக ஒரு வழக்கு அடிப்படையில் இந்த விதியை விளக்கும் பணியை சட்டமன்றம் நீதித்துறையிடம் விட்டுவிட்டது. ஒரு முழுமையான பட்டியலை வழங்காமல், இந்த விதியை திறந்த நிலையில் விடுவதன் நோக்கம் ஒரு தாராளவாத விளக்கத்தின் தேவையைக் குறிக்கிறது. பரந்தளவில் கூறுவதானால்,

இது தேவையற்ற சேவைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட சேவைகளின் ஒப்பந்தத்தைத் தவிர, பரிசீலனைக்காக நிகழ்த்தப்படும் அனைத்து சேவைகளையும் உள்ளடக்கியது. மேலும், மேற்கூறிய விதி சட்டமியற்றும் நோக்கத்தை பிரதிபலிக்கிறது 'நுகர்வோருக்கு' உத்வேகம் அளிக்கிறது. நீதித்துறை முடிவெடுப்பது, வரி விதிப்பது, காவல் போன்ற இறையாண்மை செயல்பாடுகள், கண்டிப்பாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, சட்டத்திலிருந்து விலக்கு பெற தகுதியுடையவை, ஆனால் அரசு அல்லது சட்டரீதியான அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் பொருளாதார சாகசங்கள் மூலம் நலன்புரி நடவடிக்கைகள் நுகர்வோர் மன்றங்களின் அதிகார வரம்பிற்குள் வருகின்றன. இறையாண்மை செயல்பாடுகளைச் செய்யும் துறைகளில் கூட, ஒரு பரிசீலனைக்கு சேவைகள்/விநியோக பொருட்களை வழங்கும் துணை அலகுகள்/பிரிவுகள் இருந்தால், அவை பிரிக்கக்கூடியவை என்றால், அவை சட்டத்தின் எல்லைக்குள் வருவதாகக் கருதப்படலாம். [பத்திகள் 6–10] 522–F; 523–B–C; F–G; 524–D–E]

1.2 வரையறுக்கப்பட்ட சட்டத்தின் பார்வையில், *சுனிதா வழக்கு* வழங்கிய விளக்கத்தை நிலைநிறுத்த முடியாது, ஏனெனில் இங்கே மனுதாரர் வழங்கிய சேவை 'சேவை' என்ற வரம்பிற்குள் வருகிறது. மேற்கூறிய சூழ்நிலையிலிருந்து எழுந்த குழப்பம் என்னவென்றால், சில சட்டரீதியான கட்டணங்களை வசூலிக்கும் அதிகார வரம்பு அதிகார அமைப்பிற்கு உள்ளது. இருப்பினும், நுகர்வோர் மன்றங்கள் அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் சட்டபூர்வத்தன்மையை மதிப்பீடு செய்வதையோ அல்லது அத்தகைய நடவடிக்கைக்கு முன் அதிகார

அமைப்பால் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதையோ அது தடை செய்யாது. பரந்த அளவில், தேவையான நிபந்தனைகள் அல்லது தரங்களை பூர்த்தி செய்யாதது, சட்டத்தின் கீழ் 'சேவைகளில் குறைபாடு' ஆகும். ஏராளமான எச்சரிக்கையின் காரணமாக, அத்தகைய கட்டணத்தை பரிந்துரைக்கும் விதியின் அதிகாரங்களின் எதிர்க்க சட்டபூர்வமான தன்மை நீட்டிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய வாதங்கள் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றங்களின் முன் சிறப்பாக விவாதிக்கப்படுகின்றன. வேறுவிதமாகக் கூறினால், முக்கிய இறையாண்மைக் கடமைகளைத் தவிர, சட்டரீதியான அதிகார வரம்பு , சட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட சேவையை வழங்கினால், எந்தவொரு சட்டமும் சேவையில் உள்ள குறைபாட்டிற்கு விலக்கு அளிக்காவிட்டால், அல்லது தடைக்காப்பு வழங்காவிட்டால், அல்லது குறிப்பாக ஒரு மாற்று மன்றத்தை வழங்காவிட்டால், நுகர்வோர் மன்றங்கள் தொடர்ந்து அதைக் கையாள்வதற்கான அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்கும். அதிகப்படியான உள்ளடக்கத்திற்கு எதிராக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும், மேலும் தீர்ப்பாயங்கள் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்பு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களின் கீழ் உள்ள கூறுகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். [பத்திகள் 14–16] [527–E–G; 528–A–B]

1.3 மேலும், பொதுவாக வரி போன்ற சட்டரீதியான பொறுப்புகளுக்கும், ஒரு சேவை வழங்குநருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையிலான ஒரு குறிப்பிட்ட உறவிலிருந்து எழக்கூடியவற்றுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு, இந்த சுனிதா வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால்

பரிசீலிக்கப்படவில்லை உதாரணமாக, ஒரு வரி என்பது சட்டத்தால் அமல்படுத்தக்கூடிய பொது நோக்கத்திற்காக ஒரு பொது அதிகார அமைப்பால் கட்டாயமாக விதிக்கப்படுகிறது; மேலும் வரி செலுத்துபவருக்கு பரிசீலனையாக வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு சிறப்பு நன்மையையும் பொறுத்தவரை இது விதிக்கப்படுவதில்லை. வரி செலுத்துபவருக்கும் பொது அதிகாரத்திற்கும் இடையே பரஸ்பர நன்மை என்ற எந்த அம்சமும் இல்லை. இருப்பினும், மேற்கூறியவை ஒரு சட்டரீதியான அதிகார அமைப்பால் வசூலிக்கப்படுவதற்கான ஒரே வடிவம் அல்ல. தீர்ப்புகளின் தொகுப்பில், இந்த நீதிமன்றம் ஒரு சட்டரீதியான அதிகார அமைப்பால் வழங்கப்படும் சேவைகளிலிருந்து சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் எழலாம் என்பதை அங்கீகரித்துள்ளது. எனவே, கட்டணங்கள் போன்ற சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட உறவிலிருந்து எழலாம் என்பது தெளிவாக நிறுவப்பட்ட கொள்கையாகும். அத்தகைய சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் ஒரு சலுகை வழங்கப்பட்டதற்காகவோ அல்லது அதிகார அமைப்பால் வழங்கப்பட்ட சேவைக்காகவோ ஒரு இருதரப்பிற்கான மறுபயன் வசூலிக்கப்படலாம். வரி போன்ற பொதுவான சுமைகளுக்கான செலவுகள் உள்ளன, தீர்வை போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக நிலுவைத் தொகைகள் உள்ளன, மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைக்கு பதிலாக நிலுவைத் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, அனைத்து சட்டரீதியான நிலுவைகள்/பரிவர்த்தனைகள் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றவை அல்ல, மாறாக வழங்கப்பட்ட சேவைக்காக வசூலிக்கப்படும் பரிவர்த்தனைகள் மட்டுமே நுகர்வோர்

மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றவை. பொதுவான சுமையின் ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவோ விதிக்கப்படும் வரி மற்றும் தீர்வை போன்ற வரிவிதிப்புகள் பொதுவாக நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்ப இருக்காது. இருப்பினும், 'சேவையில் குறைபாடு' போன்றவை இருப்பின் வழங்கப்பட்ட சேவைக்கு பதிலாக விதிக்கப்படும் அந்த சட்டரீதியான கட்டணங்கள், வழக்கமான போக்கில் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கலாம். [பத்திகள் 17, 19 மற்றும் 20] [528–C–D; 529–E–H; 530–A]

1.4 "சேவையில் குறைபாடு" என்பதன் விளைவாக எழும் ஒரு சட்டரீதியான நிலுவையை திணிப்பதன் செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பான பூசலை தீர்மானிப்பது, சட்டத்தின் விதிகளின்படி நுகர்வோர் மன்றங்களால் மேற்கொள்ளப்படலாம். சுனிதா வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, மேற்கூறிய சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகளின் நியாயத்தன்மையை தீர்மானிக்க என். சி. டி. ஆர். சி. க்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்தது, இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகள் மற்றும் சட்டத்தின் நோக்கங்களை கருத்தில் கொள்ளாமல் வழங்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, மேற்கூறிய வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட சட்டம் சட்டத்தின் பார்வையில் சரியாக இல்லை, இதன் மூலம் மறுதளிக்கப்படுகிறது. [பத்தி 22] [530–G–H; 531–A]

ஹூடா எதிர் சுனிதா (2005) 2 எஸ்.சி.சி. 479– மறுதளிக்கப்பட்டது.

ஆணையர், இந்து சமய அறநிலையத்துறை , மெட்ராஸ் எதிர் ஸ்ரீ ஷிரூர் மடத்தின் ஸ்ரீ லட்சுமிந்திரா தீர்த்த சுவாமியார், [1954] எஸ். சி. ஆர் 1005; கேவல் கிரிஷன் பூரி மற்றும் ஒருவர். எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் . (1980) 1 எஸ். சி. சி 416: [1979] 3 எஸ். சி. ஆர் 1217– **பின்பற்றப்பட்டது.**

லக்னோ மேம்பாட்டு ஆணையம் எதிர் எம்.கே.. குப்தா (1994) 1 எஸ். சி. சி 243: [1993] 3 கூடுதலாக. எஸ். சி. ஆர் 615; காசியாபாத் மேம்பாட்டு ஆணையம் எதிர் பல்பீர் சிங் (2004) 5 எஸ். சி. சி 65: [2004] 3 SCR 68– **சார்ந்தது.**

சுங்க ஆணையர் (இறக்குமதி) மும்பை எதிர் திலீப் குமார் மற்றும் பலர் (2018) 9 எஸ். சி. சி 40; ஓம் பிரகாஷ் எதிர் ரிலையன்ஸ் ஜெனரல் இன்சூரன்ஸ் மற்றும் ஒருவர். (2017) 9 எஸ்.சி.சி. 724: [2017] 11 எஸ். சி. ஆர் 893; ஸ்டாண்டர்ட் சார்ட்டர்ட் வங்கி லிமிடெட். எதிர் டாக்டர் பி. என். ராமன் (2006) 5 எஸ். சி. சி 727: [2006] 3 கூடுதலாக. எஸ். சி. ஆர் 558– **மேற்கோள்காட்டப்பட்டது.**

நீதியரசர். ஃபெலிக்ஸ் ஃபிராங்க்ஃபர்ட்டர், சட்டங்களின் வாசிப்பு குறித்த சில பிரதிபலிப்புகள், **கொலம்பியா சட்ட மறுஆய்வு, தொகுப்பு 47, வெளியீடு 4, பிபி. 527–546;** *சதர்லேண்ட், சட்டங்கள் மற்றும் சட்டரீதியான சட்டப் பொருள் விளக்கம், 5505 (கல்லகன், 1943)–* **மேற்கோள்காட்டப்பட்டது.**

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

(2005) 2 எஸ். சி. சி 479	பத்தி 1 ஐ மறுதளிக்கப்பட்டது
[1993] 3 கூடுதல். எஸ். சி. ஆர் 615	பத்தி 4 ஐ சார்ந்தது
[2004] 3 எஸ். சி. ஆர் 68	பத்தி 4 ஐ சார்ந்தது
(2018) 9 எஸ்.சி.சி. 40	பத்தி6 இல் மேற்கோள்காட்டப்பட்டது
[2017] 11 எஸ். சி. ஆர் 893	பத்தி6 இல் மேற்கோள்காட்டப்பட்டது
[2006] 3 கூடுதல் எஸ்.சி.ஆர் 558	பத்தி 10 ல் மேற்கோள்காட்டப்பட்டது
[1954] எஸ். சி. ஆர் 1005	பத்தி 17 பின்பற்றப்பட்டது
[1979] 3 எஸ். சி. ஆர் 1217	பத்தி 18 பின்பற்றப்பட்டது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண். 4272/2015.

புது தில்லியில் உள்ள தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்தின் 17.11.2014 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து சீராய்வு மனு எண்.889/2013

உடன்

சிறப்பு அனுமதி மனு (உரிமையியல்) எண். 5237/2015.

மனுதாரருக்கான வழக்குரைஞர்கள், திருமதி ரச்சனா ஜோஷி இஸார், திருமதி பிரேரானா சதுர்வேதி, திருமதி கே. வைஜயந்தி.

திருமதி ஐஸ்வர்யா பாட்டி, மூத்த வழக்கறிஞர் எதிர்மனுதாரராக– நேரில் முன்னிலையானார்.

<u>தீர்ப்புரை</u>

இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு **மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.என்.வி. ரமணா அவர்களால்** பகரப்பட்டது.

1. இந்த நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு வழங்கிய 13.07.2018 தேதியிட்ட உத்தரவில் இருந்து எங்களுக்கு முன் எழும் குறிப்புரையில் அவர்கள் ***ஹூடா எதிர் சுனிதா, (2005) 2 எஸ்.சி.சி. 479.*** வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் சரியான தன்மை குறித்து சந்தேகம் தெரிவித்தனர். "பல்வகைக் கட்டணங்கள்" மற்றும் "நீட்டிப்புக் கட்டணங்கள்" ஆகியவற்றின் பின்னணியில் உள்ள சட்டப்பூர்வமான தன்மையை தீர்ப்பதற்கு தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்திற்கு (இனிமேல் "**என்.சி.டி.ஆர்.சி.**") அதிகார வரம்பு இல்லை என்று இந்த நீதிமன்றம் கூறியது. ஹூடா ஆல் உருவாக்கப்பட்டது, அதே சட்டப்பூர்வ கடமையாக இருப்பதால், "சேவையில் குறைபாடு" என்று தகுதி பெறாது.

2. பரிந்துரை உத்தரவை நிறைவேற்றும் போது **சுனிதா** (மேற்கண்ட) வழக்கில் தீர்ப்பு குறித்து இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு தெரிவித்த கருத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது:

'நாங்கள், முதலில், இந்த ஆறு பத்திகள் கொண்ட உத்தரவானது, எட்டப்பட்ட முடிவுக்கான எந்தக் காரணத்தையும்

கொண்டிருக்கவில்லை என்பதால், மீண்டும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் இருக்கிறோம். ஏனெனில், நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986 என்பது ஒரு நன்மை பயக்கும் சட்டம் ஆகும்."

3. மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தது யாதெனில் , **சுனிதாவின்** (மேற்கண்ட) வழக்கு தக்க காரணங்களை கொண்டது, ஏனெனில் "பல்வகைக்க் கட்டணங்கள்" மற்றும் "நீட்டிப்புக் கட்டணங்கள்" ஆகியவற்றின் கோரிக்கைக்கு பின்னால் உள்ள சட்டபூர்வமான தன்மையை முடிவு செய்ய என்.சி.டி.ஆர்.சி.–க்கு அதிகார வரம்பு இல்லை. மேற்கூறிய நிலுவைத் தொகையை நம்பி, "சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகளை" "சேவைகளில் குறைபாடு" என்று கோர முடியாது என்று மேலும் கூறினார். இறுதியாக, , 1986–ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் (இனிமேல் "**சட்டம்**" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) இயற்கையில் நன்மை பயக்கும், தாராளமயக் பொருள் விளக்கத்தைக் கோரினாலும், சட்டமன்றத்தால் உத்தேசிக்கப்படாத பரிகாரங்கள் அல்லது பலன்கள் கொண்டு சட்டத்தின் வரம்பை நீட்டிக்க அதைப் பயன்படுத்த முடியாது.

4. மாறாக, இந்த நீதிமன்றத்தால் எதிர்மனுதாரருக்கு உதவவும், அவருக்கு ஆதரவாக முன்னிலையாகவும் நீதிமன்ற ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்ட மூத்த வழக்கறிஞர், **சுனிதா** (மேற்கண்ட) வழக்கில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு, நீண்டகாலத் தீர்ப்புகளின் வரிசையில் ஒரு மாறுபாடு என்று கூறினார். கற்றறிந்த நீதிமன்ற ஆலோசகர் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை ***லக்னோ மேம்பாட்டு ஆணையத்திற்கு***

எதிராக எம்.கே.குப்தா, (1994) 1 எஸ்சிசி 243, மற்றும் காஜியாபாத் டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டி எதிர் பல்பீர் சிங், (2004) 5 எஸ்சிசி 65, சார்ந்து நின்றார், இதில் என்.சி.டி.ஆர்.சி. ஆனது ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பினால் கூட வழங்கப்படும் குறைபாடுள்ள சேவைகளுக்கு எதிராக நுகர்வோரைப் பாதுகாக்கும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், கற்றறிந்த நீதிமன்ற ஆலோசகர், **சுனிதா வழக்கு** (மேற்கண்ட) தொடர்புடைய சட்டங்களை சரியாக பரிசீலிக்காமல் முடிவு செய்யப்பட்டது என்ற கருத்தை ஆதரிக்கும் அதே வேளையில், இது தொடர்பாக இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகள் மூலம் எங்களை அழைத்துச் சென்று, சட்டப்பூர்வ அதிகார அமைப்புகள் சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் வருவதாக சமர்ப்பித்துள்ளனர்.

5. இந்த வழக்கில் மனுதாரர் வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் கற்றறிந்த நீதிமன்ற ஆலோசகர் கேட்டோம். **சுனிதா** (மேற்கண்ட) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் இயற்றிய சட்டம் செல்லுபடியாகுமா என்பதுதான் நம் முன் எழுப்பப்படும் துல்லியமான கேள்வி. **சுனிதா** (மேற்கண்ட) வழக்கில் விளக்கத்தின் செல்லுபடியாகும் என்பது பிரிவு 2(1)(d), 2(1)(e), 2(1)(f), 2(1) (g) மற்றும் மற்றும் 2(1)(o). ஆகியவற்றின் சட்டப் பொருள்விளக்கத்தைச் சார்ந்துள்ளது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம்.

6. தொடக்கத்தில், நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ள பெரும்பாலான சட்டக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் அடிப்படையில் சட்டப் பொருள் விளக்கமளிக்கும் செயல்பாட்டில் உள்ளது என்பதை நாம் நினைவூட்ட வேண்டும்.[1] இந்த நீதிமன்றம் ***சுங்க ஆணையர்***

[1] (Justice Felix Frankfurter, Some Refllections on Reading of Statues, Columbia Law Review, VOL. 47, Issue 4, PP. 527-546)

(இறக்குமதி), மும்பை எதிர். திலீப் குமார் மற்றும் பலர், (2018) 9 எஸ்.சி.சி. 40, ஒரு சட்டத்தின் சட்டமன்ற நோக்கத்தைக் கண்டறிவதே விளக்கத்தின் நோக்கம் என்பதை வலியுறுத்தியது. இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் உள்ள எண்ணற்ற வழக்குகள் மூலம் பலனளிக்கும் அல்லது சரிசெய்தல் சட்டத்திற்கு 'நியாயமான மற்றும் தாராளமய சட்டப் பொருள் விளக்கம் ' வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நிறுவப்பட்டுள்ளது *[ஓம் பிரகாஷ் எதிர் ரிலையன்ஸ் ஜெனரல் இன்சூரன்ஸ் மற்றும் மற்றவர்கள்.,* (2017) 9 எஸ்.சி.சி. 724 *ஐ பார்க்கவும்].* இந்த வகையில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், தாராளமான கட்டமைப்பு என்பது, சட்டத்தின் நோக்கம் அல்லது சாராம்சத்திற்குள் வரும் விஷயங்களை உள்ளடக்குவதற்காக, அதன் எழுத்துப்பூர்வ அமைப்பை விரிவுபடுத்துகிறது.[2]

7. நன்மை பயக்கும் சட்டப் பொருள்விளக்கத்தில் சட்டத்தை கவனித்த பிறகு, சட்டத்தின் தொடர்புடைய சட்ட விதிகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும்:

> **பிரிவு 2 (1) (g) "குறைபாடு"** தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்தால் அல்லது அதன் கீழ் பராமரிக்கப்பட வேண்டிய அல்லது ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ஒரு நபரால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தரம், இயல்பு மற்றும் செயல்திறன் ஆகியவற்றில் ஏதேனும்

[2] (சதர்லேண்ட், சட்டங்கள் மற்றும் சட்டப்பூர்வ சட்டப் பொருள் விளக்கம், 5505 (கல்லாகன், 1943))

தவறு, நிறைவுறாநிலை, குறைபாடு அல்லது தரத்தில் போதாமை போன்ற அந்த சேவை தொடர்பாக.

எனவே, குறைபாடு என்பதன் பொருள், தரம், தன்மை மற்றும் எந்தவொரு சேவையின் செயல்பாட்டின் முறை அல்லது பொருட்களின் விநியோக முறைகளில் ஏதேனும் தவறு, நிறைவுறாநிலை, குறைபாடு அல்லது தரத்தில் போதாமை என விளக்கப்படுகிறது, ஒப்பந்தம் அல்லது வேறு வழிகளில் தரப்பினர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரங்களின் அடிப்படையில் அமலில் உள்ள சட்டம். நுகர்வோர் சட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அடிப்படையானது சேவை வழங்குநருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையிலான உறவைச் சார்ந்துள்ளது. சட்டங்கள், துணை விதிகள், விதிகள் மற்றும் வழக்கமான நடைமுறைகள் போன்ற ஒப்பந்தங்களைத் தவிர மற்ற நிலையான அமைப்பு மாற்று கருவிகளின் பிற முறைகளை இந்த விதிக்குள் 'மற்றவகையில்'– ஆனது பயன்படுத்தப்படுகிறது.

8. "சேவை" என்பது சட்டத்தின் பிரிவு 2(1)(o)–ன் கீழ் வரையறுக்கப்படுகிறது, இதன் வாசகம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

> (O) "**சேவை**" என்பது சாத்தியமான பயனர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய எந்தவொரு விளக்கத்தின் சேவையாகும் மற்றும் வங்கி, நிதியளிப்பு காப்பீடு, போக்குவரத்து, செயலாக்கம், மின்சாரம் அல்லது பிற ஆற்றல் வழங்கல், பலகை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய வசதிகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. அல்லது தங்கும் இடம் அல்லது

இரண்டும், வீட்டு கட்டுமானம் , பொழுதுபோக்கு, கேளிக்கை அல்லது செய்தி அல்லது பிற தகவல்களை வழங்குதல், ஆனால் எந்தவொரு சேவையையும் இலவசமாக வழங்குவது அல்லது தனிப்பட்ட சேவை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் சேர்க்கப்படவில்லை;

இந்த வரையறை முழுமையானது அல்ல, மாறாக சட்டமியற்றும் பணியை வழக்கின் அடிப்படையில் நீதித்துறைக்கு விளக்க வேண்டும். ஒரு முழுமையான பட்டியலை வழங்காமல், இந்த ஏற்பாட்டைத் திறந்து விடுவதன் நோக்கம், தாராளவாத விளக்கத்திற்கான தேவையைக் குறிக்கிறது. பரவலாகப் பேசினால், இது தேவையற்ற சேவைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட சேவைகளின் ஒப்பந்தம் தவிர, கருத்தில் கொள்ளப்படும் அனைத்து சேவைகளையும் உள்ளடக்கியது. மேலும், மேற்கூறிய விதியானது, 'நுகர்வோருக்கு' உத்வேகத்தை வழங்கும் சட்டமியற்றும் நோக்கத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இது போன்ற ஒரு நிகழ்வு அரசாங்க முயற்சிகளில் ஒரு நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் கவனிக்கலாம், இதில் புதுமை, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை ஆகியவற்றில் ஒரு புதிய ஆற்றல் உள்ளது.

9. எதிர்ப்பிற்குள்ளான முன்னுதாரணத்தைப் பரிசீலிக்கும்போது, சட்டப்பூர்வக் கடமைகள் சட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறதே தவிர, நீதிமன்றத்தின் பார்வைக்கு இது தெளிவான காரணத்தை வழங்கவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம். அதிகப்படியான உள்ளடக்கம் சாத்தியம் இருப்பதால்,

அத்தகைய பரந்த கருத்துக்கு மேலும் விரிவாக்கம் தேவைப்படுகிறது. மேலும், அனைத்து சட்டப்பூர்வ கடமைகளும் இறையாண்மை செயல்பாடுகள் அல்ல என்று மறுப்பதற்கில்லை. அனைத்து இறையாண்மை செயல்பாடுகள்/சேவைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, அரசியலமைப்பு/சட்டப்பூர்வ ஆவணங்களின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டாலும், இன்னும் பிற செயல்பாடுகள் உள்ளன, அவை சட்டப்பூர்வமாக இருக்கலாம், ஆனால் இறையாண்மை செயல்பாடுகள் என்று அழைக்கப்பட முடியாது. இந்த இறையாண்மை செயல்பாடுகள் அவற்றில் நுகர்வோர்–சேவை வழங்குநர் உறவைக் கொண்டிருக்கவில்லை மற்றும் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. மேலும், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கலின் முகத்தில் இறையாண்மை செயல்பாடுகள் தீவிரமான மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளன என்ற பொருண்மையை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தியா ஒரு நலன்புரி நாடாக இருப்பதால், இறையாண்மை செயல்பாடுகளும் மாறி வருகின்றன. அரசாங்கம் தனது குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் நலனையும் மேம்படுத்துவதற்காக, பல வணிக சாகசங்களை மேற்கொண்டுள்ளதை நாம் கவனிக்கலாம்.

10. நீதித்துறை முடிவெடுத்தல், வரி விதித்தல், காவல்துறை போன்ற இறையாண்மை செயல்பாடுகள், கண்டிப்பாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டவை, சட்டத்திலிருந்து விலக்கு பெற தகுதியுடையவை, ஆனால் அரசாங்கம் அல்லது சட்டப்பூர்வ அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் பொருளாதார சாகசங்கள் மூலம் நலன்புரி நடவடிக்கைகள் நுகர்வோர் மன்றங்களின் அதிகார வரம்பிற்கு

உட்பட்டவை. இறையாண்மை செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றும் துறைகளில் கூட, சேவைகள்/விநியோகப் பொருட்களை வழங்கும் துணைப்பிரிவுகள்/பிரிவுகள் இருந்தால், அவை துண்டிக்கக்கூடியவையாக இருந்தால், அவை சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் வரும் என்று கருதலாம். *[ஸ்டாண்டர்ட் சார்ட்டர்ட் பேங்க் லிமிடெட். எதிராக டாக்டர். பிஎன் ராமன்*, (2006) 5 எஸ்சிசி 727 –ஐ பார்க்க]

11. விதிகள் மற்றும் பொருத்தமான விதிகளின் சட்டப் பொருள் விளக்கத்தைக் கவனித்த பிறகு, ***லக்னோ மேம்பாட்டு ஆணைய வழக்கில் (மேற்படி)*** நாம் பார்க்க வேண்டும். லக்னோ டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டி போன்ற சட்டப்பூர்வ அதிகார அமைப்பு, மனைகளை மேம்படுத்துவதற்கு, 1986–ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு இணங்குவது குறித்த கேள்வியில் நீதிமன்றம் அக்கறை கொண்டிருந்தது.

12. ***லக்னோ மேம்பாட்டு ஆணைய வழக்கில் (மேற்படி)*** இந்த நீதிமன்றம் 'நுகர்வோர்' என்பதன் அர்த்தத்தை விளக்கியது. , பிரிவு 2(1)(பி)ன் கீழ், பின்வரும் முறையில்:

> "3.....'நுகர்வோர்' என்பது ஒரு விரிவான வெளிப்பாடு. ஒரு கடை, வணிக வீடு, கூட்டுரிமை, விற்பனைக்கூடம், நியாய விலைக் கடை ஆகியவற்றிலிருந்து உண்ணக்கூடியதாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ எந்தப் பொருளையும் வாங்கும் நபர் முதல் தனியார் அல்லது பொதுச் சேவைகளைப்

பயன்படுத்துவது வரை நீட்டிக்கப்படுகிறது.

...

இது இரண்டு பகுதிகளாக உள்ளது. முதலாவது பொருட்கள் மற்றும் மற்றொன்று சேவைகள் தொடர்பானது. இரண்டு பகுதிகளும் முதலில் பரந்த வெளிப்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பொருளை அறிவிக்கின்றன. உள்ளடக்கிய விதியைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றின் வரம்பு மேலும் விரிவடைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இது பொருட்களை வாங்குபவர் அல்லது சேவைகளை வாடகைக்கு எடுப்பவர் மட்டுமல்ல, பொருட்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் அல்லது பொருட்களை வாங்கிய நபரின் ஒப்புதலுடன் சேவைகளைப் பெறுபவர்கள் அல்லது சேவைகளை வாடகைக்கு எடுத்தவர்களும் இதில் அடங்குவர்.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

13. மேலும், இந்த நீதிமன்றம் 'சேவை' என்பதன் அர்த்தத்தை பின்வரும் முறையில் விரிவாகக் கூறியது:

"4. 'சேவை' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? இது ஒரு வீடு அல்லது அடுக்குமாடி கட்டிடத்தின் குறைபாடு வரை நீட்டிக்கப்படுகிறதா? **சட்டப்பூர்வ அதிகார அமைப்பு அல்லது கட்டிடம் கட்டுபவர் அல்லது ஒப்பந்ததாரர் மீது அந்த சொத்தினைப் பொறுத்து சட்டத்தின் கீழ் புகார் பதிவு செய்ய முடியுமா?**

.....

இது மூன்று பகுதிகளாக உள்ளது. முக்கிய பகுதியானது உள்ளடக்கிய உட்பிரிவைத் தொடர்ந்து மற்றும் விலக்கு உட்பிரிவு மூலம் முடிவடைகிறது. முக்கிய விதி மிகவும் விரிவானது. சாத்தியமான பயனர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய எந்தவொரு சேவைக்கும் இது பொருந்தும். 'ஏதேனும்' மற்றும் 'சாத்தியம்' என்ற சொற்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இரண்டும் பரந்த வீச்சு கொண்டவை. 'ஏதேனும்' என்ற சொல்லுக்கு 'ஒன்று அல்லது சில அல்லது அனைத்தும்' என்று பொருள். பிளாக்'ஸ் லா அகராதியில் இவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது, "'ஏதேனும்' என்ற சொல் பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் 'அனைத்து' அல்லது 'ஒவ்வொரு' மற்றும் 'சில' அல்லது 'ஒன்று' ஆகியவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம் மற்றும் கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்தில் அதன் அர்த்தம் சார்ந்துள்ளது. சட்டத்தின் சூழல் மற்றும் பொருளின் மீது". உட்பிரிவு (ஒ) இல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சூழலில் 'ஏதேனும்' என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு, அது ஒருவரிடமிருந்து அனைவருக்கும் விரிந்து பரந்த பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது.

.....

சட்டப்பூர்வ அமைப்புகளால் கூட வழங்கப்படும் சேவைகளுக்கு எதிராக ஒரு நுகர்வோரைப் பாதுகாப்பது சட்டமியற்றும் நோக்கம் தெளிவாக உள்ளது. எனவே, சோதனையானது, புகார் அளிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பாக இருந்தால்

மட்டும் அல்ல, அது செய்யும் கடமை மற்றும் செயல்பாட்டின் தன்மை சேவையா அல்லது வசதியா என்பதில்தான் உள்ளது."

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

அதன்பின், இந்த நீதிமன்றம் தொடர்புடைய கேள்விக்கு பின்வரும் முறையில் பதிலளித்தது:–

"5. **வெவ்வேறு சட்டங்களின் கீழ் உள்ள பொது அதிகாரிகள் சட்டத்தின் கீழ் அதிகார வரம்பிற்கு இணங்கினால், இது நம்மை பெரிய பிரச்சினைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது**. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அல்லது அரசு அமைப்புகள் தங்கள் சட்டப்பூர்வ பணியை நிறைவேற்றும் வகையில் நிலத்தை மேம்படுத்தி வீடுகளை கட்டுகின்றன, எனவே, சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்படுத்த முடியாது என்று கடுமையாக வாதிடப்பட்டது. ...

... எனவே, சட்டப்பூர்வ அல்லது அதிகாரபூர்வ அமைப்புகளால் வழங்கப்படும் சேவைகளை சாமானியர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கும் எந்தவொரு முயற்சியும், சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் அதன் பின்னணிக்கும் எதிரானது. ... ஒரு அரசு அல்லது ஓரளவான–அரசு அமைப்பு அல்லது உள்ளாட்சி அமைப்பும் இதேபோன்ற சேவையை வழங்கும் மற்ற தனியார் அமைப்புகளைப் போலவே இந்தச் சட்டத்திற்கு

ஏற்றது. **சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு பொதுப் பொறுப்புணர்வு அவசியம் என்பதால், அத்தகைய அமைப்புகள் விலக்கு கோருவதற்குப் பதிலாக, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, அவற்றின் செயல்களும் குறைபாடுகளும் விசாரிக்கப்பட அனுமதிப்பது உண்மையிலேயே சமூகத்திற்குச் செய்யும் சேவையாக இருக்கும்..**

6. ஒரு தனியார் அல்லது சட்டப்பூர்வ அமைப்பால் மேற்கொள்ளப்படும் வீட்டுக் கட்டுமானம் அல்லது கட்டிடச் செயல்பாடுகள், 'வீடு கட்டுமானம் ' என்ற சொற்றொடரைச் சேர்ப்பதற்கு முன்பு இருந்த சட்டத்தின் பிரிவு 2 (ஒ) –இன் பொருளுக்கு உட்பட்ட சேவையாக இருந்தால், ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது. 1993 ஆம் ஆண்டின் ஆணை எண். 24 இன் "சேவை" என்பதன் வரையறையில். ... **எனவே எந்த ஒரு சேவையும் இலவசம் அல்லது தனிப்பட்ட சேவையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தவிர, அதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டுச் செயல்பாடு என்பது ஒரு சேவை என்பதால், அது 1993 க்கு முன்பு இருந்தபடியே உட்பிரிவில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.**

...

8.....நமது அரசியலமைப்பின் கீழ் இறையாண்மை மக்களிடம் உள்ளது. அரசியலமைப்பு எந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் மக்கள் சார்ந்ததாக இருக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. சட்டப்பூர்வ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் எந்தச் செயலாளரும், சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படும் அளவுக்குத் தவிர, தடைக்காப்புக்

கோர முடியாது. அரசியலமைப்பு அல்லது சட்ட விதிகளை மீறும் வகையில் செயல்படும் பொது அதிகாரிகள், சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட ஆணையம் அல்லது சட்டத்தின் ஆட்சியை பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கும் நீதிமன்றங்கள் போன்ற சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அதிகார அமைப்பின் முன் அவர்களின் நடத்தைக்கு பொறுப்பாவார்கள். ... எனவே, ஆணைக்குழுவுக்கு பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு மற்றும் இழப்பீடு வழங்குவதற்கான அதிகார வரம்பு வழங்கப்பட்டால், அது மற்றவகையில் இழப்பீடு என்பதன் பொருளை உள்ளடக்கி, சட்டத்தில் உள்ளடங்கிய நுகர்வோரால் ஏற்படும் எந்த இழப்பு அல்லது சேதத்திற்கும் இழப்பீடு நிர்ணயம் செய்ய ஆணையம் பரவலாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

14. ***சுனிதா வழக்கிற்கு (மேற்கண்ட)*** மீண்டும் வரும்போது, இந்த நீதிமன்றம், ஒரு மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் பல்வகை அல்லது நீட்டிப்புக் கட்டணத்தின் பின்னணியில் உள்ள சட்டப்பூர்வமான தன்மையை தீர்ப்பதற்கு என்.சி.டி.ஆர்.சி.–க்கு அதிகார வரம்பு இல்லை என்று கூறியது. இந்த நீதிமன்றம் ஒரு மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் சட்டப்பூர்வ கடமைகள் மற்றும் அதிகாரத்தின் சட்டப்பூர்வ கட்டமைப்பின் கீழ் நிலம் வைத்திருப்பவரின் சட்டப்பூர்வ கடமைகளை "சேவையில் குறைபாடு" விளைவிக்கும் செயல்கள் அல்லது குறைபாடுகள் என கருத முடியாது. நாங்கள் வகுத்துள்ள சட்டத்தின்படி, ***சுனிதா வழக்கு (மேற்கண்ட)*** வழங்கிய விளக்கத்தை

நிலைநிறுத்த முடியாது, ஏனெனில் இங்கு மனுதாரர் வழங்கிய சேவை 'சேவை' வரம்பிற்கு உட்பட்டது.

15. மேற்கூறிய சூழ்நிலையில் இருந்து எழுந்த குழப்பமானது, குறிப்பிட்ட சட்டப்பூர்வ கட்டணத்தை விதிக்க அதிகார அமைப்பிற்கு அதிகார வரம்பு உள்ளது என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். எவ்வாறாயினும், அதுவே நுகர்வோர் மன்றங்கள் அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் சட்டபூர்வமான தன்மையை மதிப்பீடு செய்வதையோ அல்லது அத்தகைய தேர்வுக்கு முன்னர் அதிகார அமைப்பால் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதையோ தடை செய்யாது. பரந்த வகையில், நிபந்தனைகள் அல்லது தேவையான தரநிலைகளை நிறைவேற்றாதது, சட்டத்தின் கீழ் 'சேவைகளில் குறைபாடு' ஆகும். மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன், அத்தகைய கட்டணத்தை பரிந்துரைக்கும் விதியின் மீறல்களின் எதிர்க்க சட்டபூர்வமானது நீட்டிக்கப்படாது என்பதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். இத்தகைய வாதங்கள் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றங்களில் சிறந்த முறையில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

16. வேறு குறிப்பில், முக்கிய இறையாண்மைக் கடமைகளைத் தவிர, சட்டப்பூர்வ அதிகார வரம்பு , சட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட சேவையை வழங்கினால், எந்தச் சட்டமும் விதிவிலக்கு அளிக்கும் வரை, அல்லது தடைக்காப்பு வழங்காத வரை, சேவையின் குறைபாட்டிற்கு, அல்லது குறிப்பாக வழங்கினால் ஒரு மாற்று மன்றத்திற்கு, நுகர்வோர் மன்றங்கள் அதைக் கையாளும் அதிகார வரம்பைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்.[3] அதிகப்படியான

[3] சட்டத்தின் 3–ம்பிரிவு

<u>உள்ளடக்கத்திற்கு எதிராக நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன், நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களின் கீழ் உள்ள பொருட்களை திருப்திப்படுத்த வேண்டும்.</u>

17. மேலும், பொதுவாக வரி போன்ற சட்டப்பூர்வ பொறுப்புகளுக்கும், சேவை வழங்குநருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையே உள்ள குறிப்பிட்ட உறவின் காரணமாக எழக்கூடிய சட்டப் பொறுப்புகளுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டை இந்த நீதிமன்றம் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். **<u>சுனிதா (மேற்கண்ட</u>**) வழக்கில் உதாரணமாக, ஒரு வரி என்பது சட்டத்தால் செயல்படுத்தக்கூடிய பொது நோக்கத்திற்காக ஒரு பொது அதிகார அமைப்பால் கட்டாயமாக விதிக்கப்படும்; மற்றும் வரி செலுத்துபவருக்கு வழங்கப்படும் எந்தவொரு சிறப்பு நன்மையையும் கருத்தில் கொண்டு விதிக்கப்படவில்லை. வரி செலுத்துவோருக்கும் பொது அதிகாரஅமைப்பிற்கும் இடையே பரஸ்பர மறுபயனுக்கு எந்த உறுப்பும் இல்லை. எவ்வாறாயினும், மேலே கூறப்பட்டவை ஒரு சட்டப்பூர்வ அதிகார அமைப்பால் விதிக்கப்படும் நிலுவைத் தொகையின் ஒரே வடிவம் அல்ல. தீர்ப்புகளின் தொகுப்பில், சட்டப்பூர்வ அதிகார வரம்பு வழங்கும் சேவைகளில் இருந்து சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் எழக்கூடும் என்பதை இந்த நீதிமன்றம் அங்கீகரித்துள்ளது. ***இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையர், சென்னை எதிர் ஸ்ரீ வஷிரூர் மடத்தின் ஸ்ரீ லக்ஷ்மிந்திர தீர்த்த ஸ்வாமியர், 1954 எஸ்.சி.ஆர். 1005*** என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் ஏழு நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு –

"46. இப்போது கட்டணங்களைப் பொறுத்தவரை, "கட்டணங்கள்" என்பது பொதுவாக சில அரசு நிறுவனங்களால் தனிநபர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பு சேவைக்கான கட்டணமாக வரையறுக்கப்படுகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் செலவுகள் தன்னிச்சையாக மதிப்பிடப்பட்டாலும், சேவையை வழங்குவதில் அரசாங்கத்தால் ஏற்படும் செலவுகளின் அடிப்படையில் விதிக்கப்படும் கட்டணத்தின் அளவு இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக, கட்டணங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் மற்றும் வெவ்வேறு பெறுநர்களின் வெவ்வேறு திறன்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. [லூட்ஸின் பொது நிதியியல், பக்கம் 215]. இவை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சில பொதுவான குணாதிசயங்கள், ஆனால் பல்வேறு வகையான கட்டணங்கள் இருக்கலாம் என்பதால், எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய வரையறையை உருவாக்க முடியாது.

47. ...வரிக்கும் கட்டணத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு முதன்மையாக ஒரு பொதுவான சுமையின் ஒரு பகுதியாக வரி விதிக்கப்படுகிறது, அதே சமயம் கட்டணங்கள் என்பது ஒரு சிறப்பு நன்மை அல்லது சலுகைக்கான கட்டணமாகும். கட்டணங்கள் ஒரு சிறப்புத் தகுதியை வழங்குகின்றன, இருப்பினும் சிறப்பு நன்மைகள், உதாரணமாக ஆவணங்கள் அல்லது திருமண உரிமங்களுக்கான கட்டணங்கள் போன்ற சில எடுத்துக்காட்டுகளில், அந்தக் கட்டணத்தால் கிடைக்கும் சிறப்பான நன்மை என்பது பொது நலனுக்காக ஒழுங்குபடுத்துதல் என்ற முதன்மைக் குறிக்கோளுக்கு

இரண்டாவது நிலையில்தான் உள்ளது. [ஃபின்ட்லே ஷிராஸ் எழுதிய 'அறிவியல் பொது நிதியியல்', தொகுதி I, பக்கம் 202–ஐக் காண்க.]. அனைத்துத் திணிப்புகளின் அடிப்படையிலும் பொது நலன் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் ஒரு கட்டணத்தில், அது தனிநபர் பெறும் சில சிறப்புப் பலன்களாகும். ***(வலியுறுத்தப்பட்டது)***

18. இந்த நீதிமன்றத்தின் ஐந்து நீதிபதிகள் அமர்வு, ***கேவல் கிரிஷன் பூரி மற்றும் இன்னொருவர். எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்றும் இன்னொருவர்.*** , (1980) 1 எஸ்.சி.சி. 416, சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் அதிகார அமைப்பிற்கும் பொறுப்பான தனிநபருக்கும் இடையேயான பரஸ்பர மறுபயன் என்ற உறவிலிருந்து எழலாம் என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்தது.

> "23. ...(6) பரஸ்பர மறுபயனின் உறுப்பு சாத்தியமற்றதாக இருக்கலாம், அல்லது அவசியமில்லை, எண்கணித துல்லியத்துடன் நிறுவப்பட வேண்டும், ஆனால் அது பரந்த அளவிலும் நியாயமான அளவிலும் கூட, **கட்டணத்தின் சுமையை யார் மீது விழுகிறதோ அவர்களுக்கான சேவைகள் வழங்குவதற்கு செலவழிக்கப்படும் கட்டணங்கள் வசூலிக்கும் அதிகார அமைப்புகளால் நிறுவப்பட வேண்டும்.**"
>
> **(வலியுறுத்தப்பட்டது)**

19. எனவே, கட்டணங்கள் போன்ற சில சட்டரீதியான நிலுவைத் தொகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட உறவிலிருந்து எழலாம் என்பது

தெளிவாக நிறுவப்பட்ட கொள்கையாகும். அத்தகைய சட்டப்பூர்வ நிலுவைத் தொகைகள் வழங்கப்பட்ட சிறப்புரிமைக்காக அல்லது அதிகார அமைப்பால் வழங்கப்படும் சேவைக்காக பரஸ்பர மறுபயனாக வசூலிக்கப்படலாம். மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, வரிகள் போன்ற பொதுவான சுமைக்கான வரிகள் உள்ளன, தீர்வை போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்கான நிலுவைத் தொகைகள் உள்ளன, மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைக்கு பதிலாக நிலுவைத் தொகைகள் உள்ளன. எனவே, அனைத்து சட்டப்பூர்வ நிலுவைத் தொகைகள்/வசூல்கள் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவை அல்ல, மாறாக வழங்கப்பட்ட சேவைக்காக விதிக்கப்படும் வரிகள் மட்டுமே நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்பது மேற்கண்ட விவாதத்திலிருந்து தெளிவாகிறது.

20. மீண்டும் செய்யப்படும் செயலினால், பொதுவான சுமையின் ஒரு பகுதியாக அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக விதிக்கப்படும் வரி மற்றும் தீர்வை போன்ற வரிகள் பொதுவாக நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றதாக இருக்காது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். எவ்வாறாயினும், வழங்கப்பட்ட சேவைக்குப் பதிலாக விதிக்கப்படும் அந்தச் சட்டப்பூர்வ கட்டணங்கள், வழக்கமான சங்கதியில் நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டு 'சேவையில் குறைபாடு' போன்றவை உள்ளன.

21. ***காசியாபாத் மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் (மேற்கண்ட)*** வழக்கையும் நாம் பார்க்கலாம் இந்த நீதிமன்றம், ***லக்னோ மேம்பாட்டு***

ஆணைய வழக்கை (மேற்கண்ட) சார்ந்து நுகர்வோர் மன்றத்தின் அதிகார வரம்பு, நுகர்வோருக்கு ஏற்படும் எந்த அநீதியையும் சரிசெய்வதற்கும், அநாகரீகமான, ஏறுமாறான அல்லது அடக்குமுறைச் செயலின் மீதும் விரிவடைகிறது. சட்ட அமைப்பு. தீர்ப்பின் தொடர்புடைய பத்தி பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"6. ....**இவ்வாறு, சட்டம், நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒரு பரந்த வரம்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் சட்டப்பூர்வ மற்றும் பொது அதிகார அமைப்புகளால் வழங்கப்படும் சேவை வழக்குகளில் கூட ஆணையத்திற்கு அதிகார வரம்பு உள்ளது.** ஒரு குடிமகனால் ஏற்படும் இழப்பு அல்லது காயம், அடக்குமுறை அல்லது ஏறுமாறான அல்லது தன்னிச்சையான அல்லது அலட்சியமாக இருக்கும் ஒரு செயல், பொது அலுவலகத்தில் நடக்கும் தவறான செயல்களுக்கு ஈடுசெய்யும் பொறுப்பு அத்தகைய அதிகார அமைப்பின் வசமாகிறது.

...

அதிகார அமைப்பின் அதிகாரி ஒருவரால் ஏறுமாறான அல்லது தன்னிச்சையான அல்லது கவனக்குறைவான செயல் அல்லது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால், ஆணையம்/மன்றம் இழப்பீடு வழங்குவதற்கான சட்டப்பூர்வ கடமை உள்ளது. இழப்பு அல்லது காயம் அல்லது துன்புறுத்தல் அல்லது மன வேதனை அல்லது ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றிற்காக ஒரு புகார்தாரருக்கு இழப்பீடு வழங்க உரிமை உண்டு என்று ஆணையம்/மன்றம் திருப்தி அடைந்தால், ஒரு காண்முடிவைப் பதிவுசெய்த பிறகு,

இழப்பீடு வழங்க அதிகார அமைப்பிற்கு உத்தரவிட வேண்டும். அத்தகைய மன்னிக்க முடியாத நடத்தை கொண்டவரிடமிருந்து திரும்ப அதனை வசூலிக்க பிறகு பணிக்கலாம்.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

22. எனவே, நாங்கள் வகுத்துள்ள சட்டத்திற்கு இணங்க, "சேவையின் குறைபாடு" காரணமாக எழும் சட்டப்பூர்வ விதிகளின் செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பான பூசலை தீர்மானிப்பது நுகர்வோர் மன்றத்தால் மேற்கொள்ளப்படலாம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். சட்டத்தின் விதிகளின்படி. மேற்கூறிய சட்டப்பூர்வ நிலுவைகளின் நியாயத்தன்மையை தீர்ப்பதற்கு தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்திற்கு (என்சிடிஆர்சி) அதிகார வரம்பு இல்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட ***சுனிதா (மேற்கண்ட***) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது, இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்முடிவுகள் மற்றும் அதன் சட்ட நோக்கங்கள் எதையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் வழங்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, மேற்கூறிய வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட தீர்வுவழிச்சட்டம் சட்டத்தின் பார்வைகளுக்கு முன்பாக சரியாக இல்லையென்பதால், அது மறுதளிக்கப்படுகிறது.

23. இந்த வழக்கு ஒப்புவித்தல் இவ்வாறாக பதிலளிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு இந்தியத் தலைமை நீதிபதியிடமிருந்து ஆணைகளைப் பெற்ற பிறகு, தகுதியின் அடிப்படையில் வழக்கை பரிசீலிப்பதற்காக சிறப்பு அனுமதி மனுக்கள் பொருத்தமான அமர்வு முன் வைக்கப்படலாம்.

திவ்யா பாண்டே

வழக்கு ஒப்புவித்தல் பதிலளிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "